

Hồi thứ ba mươi

Vi Tiểu Bảo vào Thiên Địa Hội

Đại hán đứng ngoài cửa vừa thấy Mao Thập Bát và Vi Tiểu Bảo tới nơi liền lớn tiếng hô:

- Quý khách giá lâm!

Lập tức cánh cửa mở rộng, Lý Lực Thế, Quan An Cơ và hai đại hán mà Vi Tiểu Bảo chưa từng quen mặt từ trong nhà bước ra khoanh tay mỉm cười, cất tiếng chào:

- Mao gia cùng Vi gia hai vị quang lâm, tể Tổng đà chúa xin mời vào.

Vi Tiểu Bảo nức lòng hỏi dạ nghĩ thâm:

- Hai tiếng "Vi gia" coi chừng từ nay sẽ thành danh hiệu của mình.

Mao Thập Bát gắng gượng ngồi dậy đáp lễ nói:

- Thân hình tại hạ thế này mà dám ra mắt Tổng đà chúa thì... thật là... ối chao!...

Hắn rên la một tiếng rồi té xuống cangk.

Lý Lực Thế vội nói:

- Trong mình Mao gia còn mang thương tích, bắt tất phải đa lễ.

Y nói rồi đứng tránh sang một bên nhường lối cho hai hán tử khiêng cangk Mao Thập Bát đi vào.

Một đại hán nói với Vi Tiểu Bảo:

- Mời Vi gia hãy ngồi chơi xơi nước, để Mao gia vào trước có chuyện riêng với Tổng đà chúa.

Vi Tiểu Bảo đành ngồi xuống. Gã vừa nhấp chung trà thì thấy một tên gia nhân bưng bốn đĩa điểm tâm kính cẩn đi vào. Gã liền bốc lấy một miếng bánh bỏ vào miệng nhai nghiền ngấu rồi chau mày lắm bả:

- Thứ bánh này so với bánh trong Hoàng cung hãy còn kém xa.

Vì thế gã ngấm ngầm có ý coi thường Tổng đà chúa. Tuy nhiên bụng gã đói meo nên dù bánh không ngon lắm gã cũng ăn gần hết cả bốn đĩa.

Sau một lúc lâu, bọn Lý Lực Thế bốn người lại bước ra. Một vị chòm râu dốm bạc lên tiếng:

- Tổng đà chúa mời Vi gia vào chơi!

Vi Tiểu Bảo nuốt vội miếng bánh đang nhau nhồm nhoàm rồi đưa tay áo lên lau miệng. Đoạn gã theo chân bốn người vào nhà trong.

Đến trước cửa phòng, người có chòm râu bạc hô lên:

- Tiểu Bạch Long Vi Tiểu Bảo gia đã đến đó.

Vi Tiểu Bảo nghe gọi mình bằng ngoại hiệu Tiểu Bạch Long thì không khỏi sững sốt, nhưng trong lòng khoan khoái, nghĩ thầm:

- ô! Hắn cũng biết đến ngoại hiệu lừng danh của ta ư? Đây chắc là Mao đại ca đã giới thiệu với họ.

Người có chòm râu dốm bạc vừa hô vừa đưa tay vén rèm. Vi Tiểu Bảo ngó vào trong thấy một vị đứng tuổi ăn mặc theo kiểu nho sinh rồi khỏi ghế ngồi, đứng dậy tươi cười nói:

- Mời Vi gia vào đây!

Vi Tiểu Bảo khoa chân bước vào. Quan An Cơ liền giới thiệu:

- Đây là Tổng đà chúa của bản hội.

Vi Tiểu Bảo bất giác đưa mắt ngắm nghía văn sĩ trung niên thì thấy y tuy thân hình bé nhỏ, nhưng tướng mạo hiền lương. Cặp mắt chiếu ra những tia hào quang sáng rực soi thẳng về phía gã, khiến gã khiếp sợ. Hai chân nhũn ra quỳ mọp ngay xuống.

Văn sĩ trung niên vội cúi xuống nâng gã dậy mỉm cười nói:

- Tiểu huynh đệ không nên dùng đại lễ như vậy!

Hai cánh tay Vi Tiểu Bảo bị đối phương đón lấy khiến gã cảm thấy dường như có luồng nhiệt khí trút vào, không sao lạy xuống được.

Tổng đà chúa tức văn sĩ trung niên lại cười nói:

- Tiểu huynh đệ đã giết Ngao Bái, tên dũng sĩ đệ nhất ở Mãn Châu để rửa hận cho bao nhiêu đồng bào người Hán chúng ta bị hắn tàn sát. Vụ này chỉ trong mấy bữa là tiếng tăm đã lan ra khắp thiên hạ. Tiểu huynh đệ còn nhỏ tuổi đã nổi danh như vậy thật là cổ kim hiếm có.

Vi Tiểu Bảo bản tính thích khoe khoang, chưa biết chi là hổ thẹn. Giả tỷ người nào khác xưng tụng gã như vậy thì gã đã huênh hoang khoác lác đủ điều, song đối với một vị Tổng đà chúa vẻ uy nghiêm lộ ra ngoài mặt, gã dăm ra luống cuống nói không nên lời.

Tổng đà chúa lại trở về phía Mao Thập Bát ngồi nhìn Vi Tiểu Bảo mỉm cười hỏi:

- Nghe Mao gia đây thuật lại thì tiểu huynh đệ đã dùng kế giết chết được một tên thủ lĩnh bọn thị vệ của Thanh triều ở trên Đắc thắng gần thành Dương Châu. Tiểu huynh đệ vừa bước chân vào chốn giang hồ đã lập được công trạng to lớn như vậy là chuyện phi thường. Nhưng tại hạ chưa hiểu tiểu huynh đệ đã dùng cách gì để bắt được Ngao Bái?

Vi Tiểu Bảo vừa ngừng đầu lên, mắt gã chạm phải mục quang của Tổng đà chúa, gã sợ quá thành ra quên sạch những lời khoắc lác khoe khoang mà gã đã sắp sẵn trong bụng.

Trống ngực đánh thình thình, Vi Tiểu Bảo tự nhiên thuật lại một cách thành thật gã đã được vua Khang Hy sung ái thế nào và lúc hiệp lực với nhà vua bắt hãn, vì hãn hành động vô lễ, phạm thượng ra sao.

Tổng đà chúa chú ý lắng tai nghe rồi gật đầu nói:

- Té ra là thế! Võ công của tiểu huynh đệ khác hẳn với võ công của Mao huynh. Bản toà nhận thấy chiêu số của tiểu huynh đúng là chiêu số của phái Thiếu Lâm, nhưng về nội lực thì lại của phái Không Động. Không hiểu lệnh tôn sư là ai?

Vi Tiểu Bảo lè lưỡi ra chiêu khâm phục, bụng bảo dạ:

- Vị Tổng đà chúa này thật là lợi hại! Y mới ngó qua đã hiểu ngay được võ công của mình.

Tổng đà chúa dường như đã đoán ra được ý nghĩ của Vi Tiểu Bảo liền cười nói:

- Lai lịch về chiêu số nhận ra rất dễ dàng. Cứ coi thân pháp cùng bộ pháp của tiểu huynh đệ thì đúng là công phu của phái Thiếu Lâm. Còn về nội gia công phu vừa rồi bản toà nâng đỡ tiểu huynh đệ nhận ra là nội công của phái Không Động nên không khỏi ngạc nhiên.

Vi Tiểu Bảo tức quá buột miệng mắng liêu:

- Hừ! Té ra lão con rùa đó đã dậy lão tại hạ.

Tổng đà chúa không hiểu gã nói ai, liền hỏi:

- Lão con rùa nào?

Vi Tiểu Bảo cười ha hả đáp:

- Lão con rùa tức là Hải lão công, chính tên gọi là Hải Đại Phú. Mao Thập Bát, Mao đại ca cùng tại hạ bị lão bắt vào cung...

Gã nói tới đây chợt nhớ ra là không ổn, bụng bảo dạ:

- Chết rồi! Minh vẫn nói mình cùng Mao Thập Bát bị Ngao Bái bắt được, bây giờ lại khai ra là Hải lão công, há chẳng tiền hậu bất nhất ư?

Hay ở chỗ bản lãnh của Vi Tiểu Bảo đã tài nói dối, thì bản lãnh gã lấp liếm cho xuôi cũng không kém cỏi. Gã liền nói tiếp:

- Lão con rùa vâng mệnh Ngao Bái bắt hai anh em tại hạ, vì Ngao Bái là một vị đại thần không tiện ra mặt hành động.

Tổng đà chúa trầm ngâm một lúc rồi hỏi:

- Hải Đại Phú? Hải Đại Phú ư? Trong phái Không Động có ai tên họ như vậy chăng? Tiểu huynh đệ! Hải Đại Phú đã dạy võ công gì cho tiểu huynh đệ? Tiểu huynh đệ thử diễn lại cho ta coi.

Vi Tiểu Bảo dù mặt đen mày dày đến đâu cũng tự biết võ công mình kém cỏi liền đáp:

- Lão con rùa đã dạy võ công giả hiệu cho tại hạ. Lão hận tại hạ thấu xương vì đã làm đui mắt lão, nên lão tìm mọi cách để làm hại tại hạ. Những công phu lão dạy cho tưởng không nên phô diễn trước mặt người khác.

Tổng đà chúa gật đầu, vẫy tay trái một cái.

Bọn Quan An Cơ bốn người liền lui ra khỏi phòng, xoay tay khép cửa lại.

Tổng đà chúa hỏi:

- Tiểu huynh đệ đã làm đui mắt lão trong trường hợp nào?

Đứng trước Tổng đà chúa, một đại anh hùng oai nghiêm, Vi Tiểu Bảo cảm thấy nói dối rất khó khăn và dễ bị lộ tẩy. Gã đành quyết định chủ ý là nói thật hết còn dễ chịu hơn. Đây là một trường hợp trong đời gã, gã chưa từng gìn giữ như thế bao giờ.

Vi Tiểu Bảo quyết định chủ ý rồi liền đem việc độc hại cặp mắt Hải lão công ra sao, hạ sát Tiểu Quế Tử thế nào, vì lẽ gì gã phải mạo xưng làm tiểu thái giám thuật lại từ đầu đến cuối.

Tổng đà chúa vừa kinh ngạc vừa buồn cười, phát tay trái vào dưới quần Vi Tiểu Bảo, phát giác ra hạ bộ vẫn còn nguyên chứ chưa "tĩnh thân" để làm thái giám.

Y khẽ đập tay xuống bàn, tự nói một mình:

- Nhất định làm thế, có người kế vị Doãn huynh đệ rồi và Thanh Mộc đường có chủ nhân.

Vi Tiểu Bảo không hiểu Tổng đà chúa nói gì. Có điều gã thấy y nét mặt ra chiều hoan hỉ như người đã giải quyết được vấn đề khó khăn ở trong lòng thì gã cũng vui mừng.

Tổng đà chúa hai tay chấp để sau lưng bước lui bước tới trong phòng tự nói một mình:

- Thiên Địa Hội ta hành động toàn những việc tiền nhân chưa từng làm tới. Ta đã khai sáng ra muôn việc khiến người nghe phải kinh hãi thì còn kể gì đến chuyện họ bàn tán nữa.

Vì Tiểu Bảo nghe Tổng đà chúa nói thao thao mà chẳng hiểu gì hết.

Đột nhiên Tổng đà chúa quay lại nói:

- Trong này chỉ có hai chúng ta, tiểu huynh đệ đừng e dè gì nữa. Những môn võ Hải Đại Phú đã dạy cho tiểu huynh đệ bất luận chân hay giả, tiểu huynh đệ cứ diễn lại cho ta coi.

Bây giờ Vì Tiểu Bảo mới hiểu Tổng đà chúa ra hiệu cho bọn Quan An Cơ rút lui là để mình diễn lại võ công cho khỏi hổ thẹn vì võ công kém cỏi.

Gã thấy không còn cách nào từ chối được liền nói:

- Lão con rùa nếu quả đã dạy tại hạ những môn võ đáng tức cười thì xin Tổng đà chúa tha tội cho đáng đời.

Tổng đà chúa mỉm cười đáp:

- Tiểu huynh đệ bất tất phải quan tâm.

Vì Tiểu Bảo liền bắt đầu biểu diễn môn "Đại từ đại bi thiên diệp thủ" mà Hải lão công đã truyền thụ cho.

Tổng đà chúa ngưng thần chú ý theo dõi cuộc biểu diễn từ đầu đến cuối. Vì Tiểu Bảo biểu diễn xong, y gật đầu nói:

- Ta đã làm phiền tiểu huynh đệ.

Tổng đà chúa ngừng lại một chút rồi hỏi tiếp:

- Ngoài môn võ này dường như Hải Đại Phú còn dạy tiểu huynh đệ môn cầm nã thủ của phái Thiếu Lâm nữa phải không?

Kể ra Vì Tiểu Bảo học "Đại cầm nã thủ" đầu tiên, nhưng gã tự biết môn công phu này của mình lại càng kém cỏi, muốn dấu đi không phô diễn. Không ngờ Tổng đà chúa dường như đã biết hết, gã không sao dấu được đành đáp:

- Lão con rùa có dạy một chút cầm nã thủ để đi đấu với tiểu hoàng đế.

Đoạn gã đem môn đại cầm nã thủ ra biểu diễn một lượt.

Tổng đà chúa tủm tỉm cười nói:

- Đúng rồi.

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Tại hạ cũng biết trước không bỏ làm trò cười cho Tổng đà chúa.

Tổng đà chúa vẫn tươi cười nói:

- Không phải ta cười tiểu huynh đâu. Ta cười vì lòng ta vui mừng. Ta nhận thấy tiểu huynh đệ có trí nhớ dai lại thông minh hơn người, rất có nhiều triển vọng.

Y ngừng lại một chút rồi nói tiếp:

- Về chiêu "Bạch mã phiên đồ", Hải Đại Phú cố ý dạy trật đường, nhưng qua chiêu "Lý ngu thác ty" thì tiểu huynh đệ đã thêm vào chỗ biến hoá, chứ không câu nệ cho thành chiêu chiết. Thế là được lắm.

Vi Tiểu Bảo chợt động tâm cơ nghĩ thầm:

- Xem chừng võ công của Tổng đà chúa còn cao minh hơn lão con rùa rất nhiều. Nếu y chịu dạy võ cho mình thì có thể thành một vị anh hùng chân chính chứ không phải là anh hùng giả hiệu nữa.

Gã nhếch mắt lên ngó Tổng đà chúa thì gặp mục quang của Tổng đà chúa đang nhìn thẳng vào mặt gã.

Vi Tiểu Bảo nguyên là một đứa nhỏ gan lỳ, bướng bỉnh. Dù đứng trước Hoàng thái hậu oai nghiêm là thế, gã cũng dám nhìn thẳng vào mặt, nhưng đối với vị Tổng đà chúa này, gã không dám càn rỡ chút nào. Mắt gã vừa chạm vào mục quang của Tổng đà chúa là lập tức phải thu về ngay.

Tổng đà chúa thủng thẳng hỏi:

- Tiểu huynh đệ có biết Thiên Địa Hội ta làm những gì không?

Vi Tiểu Bảo đáp:

- Thiên Địa Hội chủ trương phản Thanh phục Minh, giúp đỡ người Hán, giết bọn Thát Đát.

Tổng đà chúa gật đầu hỏi:

- Đúng thế! Tiểu huynh đệ có nguyện ý gia nhập Thiên Địa Hội không?

Vi Tiểu Bảo cả mừng đáp:

- Nếu được gia nhập Thiên Địa Hội thì còn gì hay hơn nữa?

Khi trước gã thường lui tới trà đình tửu quán tại thành Dương Châu được nghe người ta nhắc tới những thành tích anh hùng của Thiên Địa Hội, vốn đã đem lòng ngưỡng mộ. Trong thâm tâm gã vẫn cho là những nhân vật ở Thiên Địa Hội mới là chân chính là anh hùng hảo hán. Gã tưởng mình không đủ tư cách để trở nên một hội viên trong tổ chức này.

Gã nghĩ vậy liền nói tiếp:

- Chỉ sợ... Chỉ sợ tiểu tử không xứng đáng mà thôi!

Tổng đà chúa nói:

- Tiểu huynh đệ muốn gia nhập hội cũng chẳng khó gì. Có điều luật lệ bản hội rất nghiêm ngặt. Ai phạm lỗi đều phải trọng phạt. Vậy trước khi nhập hội tiểu huynh đệ hãy nghĩ kỹ đi đã.

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Tiểu tử không cần nghĩ ngợi gì nữa. Tổng đà chúa có luật lệ gì, tiểu tử cứ tuân giữ là được. Thưa Tổng đà chúa! Nếu Tổng đà chúa thuận cho tiểu tử nhập hội thì tiểu tử khoan khoái vô cùng.

Tổng đà chúa không cười nữa, nghiêm nghị nói:

- Đây là một việc trọng đại có liên quan đến sinh mạng của con người, chứ không phải chuyện trẻ nít đâu nhé!

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Dĩ nhiên tiểu tử biết rồi. Tiểu tử thường nghe người ta nói: Thiên Địa Hội chuyên làm điều nghĩa hiệp cùng hành động những việc lớn kinh thiên động địa. Sao lại bảo là chuyện trẻ nít được?

Tổng đà chúa mỉm cười nói:

- Tiểu huynh đệ biết vậy là hay. Những người gia nhập bản hội phải tuyên thệ 26 điều, ngoài ra còn nghiêm lệnh cấm thập hình...

Tổng đà chúa nói tới đây lại đổi vẻ mặt nghiêm trọng nói tiếp:

- Trong đó có những điều chưa áp dụng cho những anh em nhỏ tuổi như tiểu huynh đệ hiện nay. Nhưng phải nhớ một điều cần nhất: Đã là anh em bản hội phải lấy hai chữ tín thực làm căn bản, không được bịa điều trá ngụy. Về điều này tiểu huynh đệ có tuân giữ được không?

Vì Tiểu Bảo ngần ngừ một chút rồi đáp:

- Đối với Tổng đà chúa dĩ nhiên tiểu tử không dám dối trá, còn đối với anh em khác trong những công việc nhỏ mọn chẳng lẽ cũng phải nói thật hết ư?

Tổng đà chúa đáp:

- Việc nhỏ không kể, chỉ bàn về đại sự.

Vì Tiểu Bảo hỏi:

- Đúng thế! Tỷ như đánh bạc với anh em trong hội dùng thủ đoạn lừa bịp có được không?

Tổng đà chúa không ngờ gã hỏi câu này, tủm tủm cười đáp:

- Đánh bạc không phải là việc hay, nhưng trong nội quy không cấm. Nhưng tiểu huynh đệ bịp anh em mà họ biết ra sẽ đánh cho đó. Nội quy không ngăn cấm việc này, tiểu huynh đệ có chịu đòn được chăng?

Vì Tiểu Bảo cười đáp:

- Tiểu tử đã bịp thì họ biết làm sao được? Thực ra tiểu tử không cần bịp cũng đủ ăn chắc rồi!

Thiên Địa Hội phân nhiều hội viên là hào kiệt giang hồ, nên những việc nhỏ mọn như đánh bạc uống rượu thuộc phạm vi thiên tính, trước nay không cho những cái đó là tội lỗi, nên Tổng đà chúa cũng không để ý. Ý chú ý nhìn Vì Tiểu Bảo một lúc rồi hỏi:

- Tiểu huynh đệ có nguyện ý bái ta làm sư phụ không?

Vì Tiểu Bảo mừng quá liền lạy phục xuống đất, dập đầu lia lịa miệng hô:

- Sư phụ! Sư phụ!

Tổng đà chúa không đỡ gã dậy, để gã dập đầu mười mấy lần rồi nói:

- Đủ rồi!

Vì Tiểu Bảo mừng rỡ đứng dậy.

Tổng đà chúa nói:

- Ta họ Trần tên gọi Cận Nam. Ba chữ Trần Cận Nam chỉ dùng trong bản hội. Nay ta với ngươi đã thành sư đồ thì ta cho biết tên thật là Trần Vĩnh Hoa.

Lúc y nói đến tên thật liền hạ thấp giọng xuống.

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Dạ! Đồ đệ xin ghi nhớ vào tâm khảm và không dám tiết lộ ra ngoài.

Tổng đà chúa Trần Cận Nam lại ngấm ngấm nhìn Vì Tiểu Bảo một hồi rồi chậm rãi nói:

- Ta với ngươi là nghĩa thầy trò ở với nhau phải thành thực. Ta nói thật cho ngươi hay ngươi là một đứa leo mép, lại xảo quyệt, trí trá không hợp tính cách của ta. Thực ta không thích đâu. Sở dĩ ta thu ngươi làm đồ đệ chỉ vì nghĩ đến đại sự của bản hội.

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Từ nay đồ nhi xin sửa đổi tính nết.

Trần Cận Nam nói:

- Núi sông còn có khi biến đổi, chứ tính người khó nổi đổi dời. Ngươi có thay đổi cũng chỉ được một ít mà thôi. Có điều ngươi còn nhỏ tuổi, tính nết

phù động, chưa làm nên việc bại hoại. Từ nay người nên ghi nhớ là ta quản thúc đồ đệ rất nghiêm ngặt. Nếu người phạm vào luật lệ bản hội, lòng ở chẳng ngay, làm điều trái phép là ta hạ sát người dễ như trở bàn tay quyết không thương tiếc.

Trần Cận Nam nói rồi vỗ bàn đánh cách một tiếng bẻ lấy một miếng gỗ đoạn hai tay sát vào nhau cho nát vụn ra rớt xuống.

Vi Tiểu Bảo thấy thế sợ quá lè lưỡi ra hồi lâu không thụt vào được. Nhưng chỉ một lát gã lại ngửa miệng cười nói:

- Đồ nhi nhất định không làm việc bại hoại. Nếu đồ nhi gây nên tội lỗi, sự phụ cứ việc véo lấy một mẩu trên đầu hải nhi vò nát ra, đồ nhi làm mấy việc hư đồn thì công phu của sư phụ không thể truyền thụ cho đồ nhi được nữa.

Trần Cận Nam nói:

- Không phải mấy việc, mà chỉ một việc hư đồn là hết nghĩa thầy trò.

Vi Tiểu Bảo lại hỏi:

- Hai việc được không?

Trần Cận Nam nghiêm nghị đáp:

- Người ăn nói đứng đắn lại, đừng bẻm mép nữa. Một việc là một việc. Đây không phải là chuyện mặc cả.

Vi Tiểu Bảo đáp:

- Dạ! Dạ!

Rồi gã tự hỏi:

- Không hiểu mình làm nửa việc hư đồn thì sao?

Trần Cận Nam nói:

- Ta thu người làm đồ đệ, nhưng hiện thời chưa rảnh để truyền thụ võ công.

Ông lấy trong bọc ra một cuốn sách mỏng rồi nói:

- Đây là phép luyện tập nội công công căn bản của bản môn. Mỗi ngày người tự học lấy một ít.

Ông mở cuốn sách ra, trang nào cũng có vẽ hình người để truyền thụ khẩu quyết về tu luyện nội công cho Vi Tiểu Bảo.

Trong lúc nhất thời Vi Tiểu Bảo chưa thể lĩnh hội ngay được, gã chỉ dụng tâm ghi nhớ lấy khẩu quyết.

Trần Cận Nam phải phí mất hơn một giờ mới truyền thụ hết khẩu quyết về nội công. Ông nói:

- Công phu của bản môn cần sự chính tâm thành ý làm đầu. Người là kẻ lòng hươu dạ vượn không hợp với công phu của bản môn, nên việc rèn luyện càng khó khăn và mất nhiều thì giờ gấp đôi. Vậy người phải đặc biệt dụng công mới được. Người nên nhớ kỹ nếu đang luyện công mà lòng dạ nóng nảy, đầu vầng mắt hoa thì phải nghỉ ngay cho bình tĩnh lại. Khi nào dẹp hết tạp niệm lại bắt đầu luyện tập. Nếu không thế thì nguy hiểm lắm đấy.

Vì Tiểu Bảo dạ rồi quỳ xuống, hai tay đón lấy cuốn sách cất vào trong bọc.

Trần Cận Nam nói:

- Người là tên đồ đệ thứ tư của ta, không chừng là tên đệ tử sau chót. Công việc Thiên Địa Hội rất phiền phức, ta không có thì giờ rảnh rang để thu thêm đồ đệ. ở trong võ lâm địa vị ta không thấp hèn, thanh danh ta không xấu xa. Người đừng làm cho ta phải mất mặt.

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Dạ! Nhưng...

Trần Cận Nam hỏi:

- Nhưng làm sao?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Thường thường đồ nhi không muốn để mất mặt sư phụ, nhưng nếu xảy ra chuyện mất mặt là trường hợp không sao được. Tỷ như không đánh nổi người ta rồi bị bắt bỏ vào thùng táo, coi như đồ vật để họ khuân đi khuân lại. Khi đó sư phụ miễn trách cho đồ nhi.

Trần Cận Nam nhú cặp lông mày, vừa tức mình lại vừa buồn cười. Ông thở dài đáp:

- Việc thu người làm đồ đệ, có lẽ là một việc làm lớn trong đời ta. Có điều ta lấy việc lớn trong thiên hạ làm trọng, mà đành mạo hiểm một phen. Tiểu Bảo! Khi nào có việc khẩn yếu, nhất thiết người phải nghe lời ta căn dặn rồi hành động, đừng có dồng càn là không sợ hỏng.

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Dạ!...

Trần Cận Nam thấy gã có điều muốn nói lại thôi liền hỏi:

- Người còn muốn nói gì nữa?

Vi Tiểu Bảo đáp:

- Đồ nhi đã nói câu gì là có lý mới nói. Đồ nhi không muốn nói nhăng nói càn mà sư phụ cho là nói nhăng nói càn. Há chẳng oan uổng cho đồ nhi?

Trần Cận Nam không thể lằng nhằng với gã được nữa, liền nói:

- Người cứ ít lời đi là được.

Ông nghĩ thâm:

- Trong thiên hạ biết bao anh hùng hảo hán nổi danh đứng trước mặt ta vẫn một niềm cung kính, không dám tỏ mạnh mà thằng nhỏ điều ngoa cổ quái này lại cứ rườm lời.

Ông đứng dậy đi ra cửa nói:

- Người hãy theo ta.

Vi Tiểu Bảo vội mở cửa vén rèm chờ Trần Cận Nam ra rồi mới theo sau tới nhà đại sảnh.

Trong đại sảnh đã có hơn hai chục người đang ngồi thấy Tổng đà chúa tiến vào vội đứng dậy nghiêm trang.

Trần Cận Nam gật đầu tiến lại ngồi chiếc ghế thứ hai ở hàng đầu.

Vi Tiểu Bảo thấy chiếc ghế chính giữa còn bỏ trống thì trong lòng không vui tự hỏi:

- Chẳng lẽ Tổng đà chúa còn chưa phải là địa vị cao nhất, mà còn người trên sư phụ ta nữa hay sao?

Trần Cận Nam lên tiếng:

- Các vị huynh đệ bữa nay ta mới thu một tên tiểu đồ.

Ông trở vào Vi Tiểu Bảo nói tiếp:

- Chính là gã này.

Mọi người liền khom lưng khoanh tay đáp:

- Cung hỷ Tổng đà chúa.

Rồi quay sang chúc mừng Vi Tiểu Bảo.

Trần Cận Nam lại giục Vi Tiểu Bảo:

- Người làm lễ ra mắt các vị bá thúc đi.

Vi Tiểu Bảo nhìn mọi người cúi đầu thi lễ.

Lý Lực Thế đứng bên giới thiệu:

- Vị này là Thái Đức Trung bá bá, hương chủ Liên Hoa đường.

- Vị này là Phương Đại Hồng bá bá, hương chủ Hồng Thuận đường.
- Vị này là Mã Siêu Hưng bá bá, hương chủ Gia Hậu đường.

Hoà mình vào thế giới võ hiệp www.VietKiem.com - Thư Viện Trường Thiên Tiểu Thuyết Võ Hiệp Kỳ Tình Online:

- Tính đến 01/01/2001, trên 100 bộ truyện kiếm hiệp hoàn tất và đang tiếp tục đưa nhiều bộ mới
- Các bài bình luận về nhân vật, tác giả, tác phẩm kiếm hiệp
- Free life time 6 MB email account you@vietkiem.com
- Chat & bàn luận cùng các bằng hữu khắp nơi có cùng sở thích trên forums, chatroom.
- Tranh ảnh phim kiếm hiệp
- Mailling list nhận tin tức kiếm hiệp mới
- Truyện dã sử võ hiệp, truyền thuyết,...
- Sách dạy tự luyện võ công.
-

All 3 address in 1:

<http://hello.to/kimdung> , <http://come.to/kimdung> , <http://VietKiem.com>